

Arbejdere under 25 Aar betale deres Forsikringspræmier, dog at Skibsrederne skulle yde en saadan Garanti for alle deres Søfolk, selv om de ere over 25 Aar. Det er en Bestemmelse, der netop sigter i den Retning at fritage det offentlige for den Pligt, der kaldes ulidelig eller umulig at gennemføre. Naar jeg ikke har villet gaa videre, er det, fordi jeg er gaaet ud fra, at en 25aarig Mand kunde man ikke saadan stille under andres Formynderskab, alene det Tilfælde undtaget med Søarten, hvor vedkommende forsikrede oftest er langt borte fra Landet. Jeg har nemlig villet fastholde og pointere, at det, som jeg foreslaar i denne Lov, ikke er en Understøttelse, som er en Naadessag, men en Forsikring, man selv betaler for; dette har jeg villet pointere gennem hele Forslaget — ogsaa derigennem; at man, naar man er myndig, selv kober sit Mærke og selv klæber det ind. Det er dette Syn, jeg har villet fastholde i den Bestemmelse, at for en 25aarig Mand skulde det være hans eget Ansvar, om han betalte eller ikke. Men skulde man være af den Mening — jeg har hørt Ytringer i den Retning fra enkelte Sider, som staa Arbejderne nær — at man fandt det naturligt, at der paalagdes Arbejdsgiveren Kontrol, ogsaa med de Arbejdere, som ere ældre end 25 Aar, vilde jeg for mit Vedkommende ikke have noget derimod, og dersom man ad den Vej kunde reducere Kommunerens Arbejde, vilde det være synes mig, en Vej, der godt kunde bruges for at faa noget ud af Loven. Jeg skal til Slutning gentage, hvad jeg tror, jeg nævnte ved Forelæggelsen af Lovforslaget, at Grunden til Fremlæggelsen var, at jeg fandt, at enhver Forsikringslov, der indskrænker Fordelene ved Forsikringen til enkelte Kategorier af Befolkningen og lægger dens Byrder paa enkelte Kategorier, enten af den ene eller den anden Grund, forekommer mig ueheldig. Jeg synes, man bør skabe et Gode, som er ens for alle, og jeg tror, at Løsningen af dette Spørgsmaal, er en Sag, som er saa stor, at den er værd at arbejde paa. Jeg tror ogsaa, det er en Sag, der kunde sættes i Forbindelse med de andre sociale Foranstaltninger, som vi have faaet gennemført her i Landet. Jeg tror, at den Tanke, som blev udtalt forleden Dag af det ærede Medlem for Assens (Berntsen), at man kunde raade Bod paa nogle af Alderdomsforførgelseslovens Mangler ved at give Befolkningen Afgang til gennem selvstændige Bidrag, at skaffe sig en forbedret og forøget Alderdomsforførgelse, kunde sættes i Forbindelse med dette System, og jeg tror, trods

de fremkomne Indvendinger, at Tanken er gennemførlig. Jeg har med Vilje ikke villet komme for dybt ind paa det Mellemværende, som ligger det ærede Medlem fra Bestervig (Nundersen) og mig imellem med Hensyn til Omkostningerne, idet det ærede Medlem har sat disse op til 15 Ore, medens jeg har dem nede mellem 5 og 6 Ore ugentlig. Jeg gaar nemlig ud fra, at vi ikke med Udbytte kunne drøfte saadanne Enkeltheder her i Salen; det vil sikkert nok vise sig, at den nødvendige Udgift vil ligge imellem de to Yderligheder, og for mit Vedkommende er det naturligt ikke Livet om at gøre at faa netop Forsikringen paa 5 eller 6 Ore; skulde den koste 8—9—10 Ore, vilde jeg ogsaa finde, at det var en overkommelig Sum, ligesom jeg paa den anden Side vilde kunne gaa med til, at en Del af Omkostningerne udrededes af det offentlige, ikke alene Administrationsomkostningerne, men ligesom for Alderdomsforførgelsen en Del af selve Understøttelsesbeløbet. — Jeg skal hermed endnu en Gang anbefale Sagen til Overvejelse til det Udvalg, som formodentlig bliver nedsat, om ikke om denne Lov, saa om den følgende, og henstille, at Grundtanken i sin Almindelighed maa tages under Overvejelse. Jeg tror, at den anden Form, man har forsøgt, har allerede vaakt betydelig Anstød, fordi den, som den er affattet, fører til, at en Del af vor Nations Erhverv derigennem føle sig stillede som under Undtagelsesbestemmelser, der krænkte dem, baade fordi det er Undtagelsesbestemmelser, og fordi de ikke indse, at der er nogen Grund til at behandle dem paa saadan Maade anderledes end andre Borgere. Jeg er overbevist om, at hvis der kunde findes en praktisk Maade til at faa oprettet en Forsikring, der kunde komme alle til gode, vilde det være en Gerning, som vilde vække Glæde hele Landet over.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.